



BARVA a TVAR

JILJÍ SEDLÁČEK
ZDENĚK KUČERA



JILJÍ SEDLÁČEK / BEZ NÁZVU / OLEJ



ZDENĚK KUČERA / ŠIKANA 1 / NEREZ



ZDENĚK KUČERA / JEDNOSTRANNÉ NEZIKRUŽÍ / BRONZ

Inu, když někdo umí.....

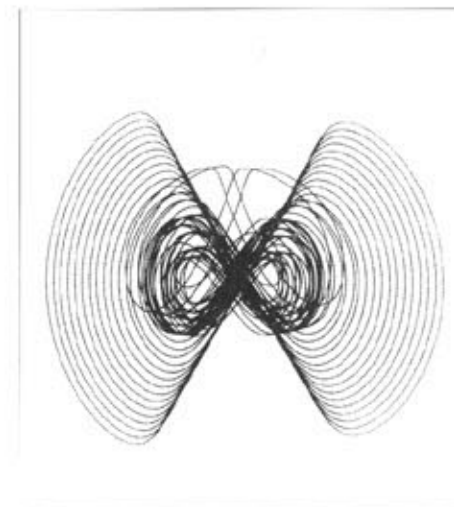
Téměř šest měsíců po oslavě svého životního jubilea se Jiljí Sedláček představuje olomoucké veřejnosti dosud nejrozsáhlejší samostatnou expozicí. Ne snad, že by hodlal bilancovat, či jinak pít své dosavadní tvůrčí úsilí. To by jeho plně malířské síle a mimořádně aktivnímu životu příliš nesvědčilo. Pokud však na výstavě najdeme několik prací staršího data, pak jen proto, aby ozřejmily a podtrhly vzácnou příměrnost jeho uměleckého vývoje. Jiljí, alias iko Sedláček přizval k účasti na výstavě svého staršího přítele Zdeňka Kučera. K tomuto rozhodnutí jej nevedla nutnost, nýbrž zkušenost a smysl pro vyváženost expozice, který trvale osvědčuje při často náročných instalacích velkých i komorních výstavních celků u nás i v zahraničí. Zdá se, že nemohl udělat lépe. Nikoliv proto, že Kučerovy sochy a objekty proskórové světle vyváží plošný účinek dvourozměrných obrazových exponátů, nýbrž také proto, že v rámci estetického scuznění a současné kontrastu tvůrčích východisek, umožňují olomouckému publiku soustředěně vnímat dvě snad základní a typické polohy zdejší výtvarné kultury. Vedle čistě výtvarných problémů a lidsky přátelských vazeb spojuje oba vystavující i osudová náhoda; již jejich otcové byli významnými olomouckými malíři. Znamé rčení o jablku padlém nedaleko stromu našlo v tomto případě naprosto reálný obsah.

Malíř, sochař, grafik a výtvarný pedagog Zdeněk Kučera je letitou stálíci české i mezinárodní výtvarné scény v oblasti konkrétního umění na jehož vývoji a úspěších se aktivně podílí od šedesátých let minulého století. Hnutí Art concrete vzniklo ve třicátých letech jako protiváha abstraktních tendencí a zkoumalo nejpřirozenější výtvarné elementy - linii, barvu, plochu - a jejich vnitřní i vnější vztahy. Ve svých nápaditých a esteticky mimořádně účinných malířských i sochařských opusech Kučera nachází logiku, skladby geometrických těles a tvarů, jejich zákonitost a možnosti jejich optického a tvarového působení. V rámci tvůrčího procesu, vedeného racionální úvahou i uměleckou intuící, tak zjevuje vniřní struktury hmotného i dojmového. Není bez zajímavosti, že neúživní, neopak velmi skutečná podstata konkrétního umění inspirovala v mnoha ohledech i vědu například v oblasti výzkumu fraktálů, jejichž prostřednictvím lze zkoumat strukturu fyzických, biologických i společenských jevů. Kučerova tvorba patří ve své názorové poloze ke špičkovým uměleckým výkonům.

Smyslově vyřazeným a kultivovaným způsobem hledě vztahový řád tvarů, linií a ploch ve svých obrazech a kresbách také Jiljí Sedláček. Jeho umělecký výraz je však založen na podstatně volnějším konceptu, jehož výraznou součástí je emotivní zaujetí procesem tvorby. Právě dějný stav tvoření, v jehož průběhu nachází konkrétní podobu, ale i smysl své výtvarné výpovědi, je pro malíře stavem vzrušivých doteků vlastní lidské podstaty a tvůrčí provokací jeho výtvarné inteligence. V Sedláčkových dílech není třeba hledat konkrétní obsahy, byť jsou mnohdy naprosto zřejmé a téměř vždy opět o reálný prožitek skutečnosti. Jeho výtvarné poselství spočívá v podmanivém vnitřním napětí tvarů, barev, ploch a kresebných zásahů v podivuhodně tajemné, současné však přízračně a jasně definované oslavě lidských smyslů. Mnohé návštěvníky výstavy nepochybně zaujmou i Sedláčkovy kultivované a sňohové přesvědčivé kresby, které dosud před veřejností z nepochopitelných důvodů tají.

Vedle svého základního poslání, prezentovat zjevné kvality obou umělců, poukazuje výstava Jiljího Sedláčka a Zdeňka Kučery také na živé a vývojové nosné umělecké proudy, jež mají v olomouckém prostředí podobu utřitého fenoménu a které si zcela určitě zaslouží naši pozornost i hlubší teoretické zhodnocení.

Jiljí Hastík, Wien 10. 3. 2007



ZDENĚK KUČERA / KRESBA



JILJÍ SEDLÁČEK / KRESBA

